

Postanowienie z dnia 18 lipca 2001 r., V CZ 106/01

Zgodnie z art. 392¹ § 1 k.p.c. w brzmieniu nadanym ustawą z dnia 24 maja 2000 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego, ustawy o zastawie rejestrowym i rejestrze zastawów, ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych oraz ustawy o komornikach sądowych i egzekucji (Dz.U. Nr 48, poz. 554), dopuszczalność kasacji w sprawie o ustalenie rozwiązania umowy spółki cywilnej zależy od wartości przedmiotu zaskarżenia.

Sędzia SN Barbara Myszka (przewodniczący), Sędzia SN Gerard Bieniek (sprawozdawca), Sędzia SN Tadeusz Żyznowski

Sąd Najwyższy w sprawie z powództwa Barbary T. przeciwko Jerzemu U. o ustalenie, po rozpoznaniu w Izbie Cywilnej na posiedzeniu niejawnym w dniu 18 lipca 2001 r. zażalenia pozwanego na postanowienie Sądu Apelacyjnego w Katowicach z dnia 14 lutego 2001 r.

oddalił zażalenie.

Uzasadnienie

Sąd Apelacyjny w Katowicach postanowieniem z dnia 14 lutego 2001 r. odrzucił kasację pozwanego wniesioną od wyroku tego Sądu z dnia 15 listopada 2000 r. ze względu na wartość przedmiotu zaskarżenia (800 zł).

Od tego postanowienia zażalenie wniósł pozwany, wnioskując o jego uchylenie. Zarzucił, że przedmiotem sporu jest żądanie ustalenia, a zatem kasacja jest dopuszczalna bez względu na wartość przedmiotu zaskarżenia.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 5 ust. 2 ustawy z dnia 24 maja 2000 r. o zmianie ustawy – Kodeks postępowania cywilnego, ustawy o zastawie rejestrowym i rejestrze zastawów, ustawy o kosztach sądowych w sprawach cywilnych oraz ustawy o komornikach sądowych i egzekucji (Dz.U. Nr 48, poz. 554) do złożenia i rozpoznania środków zaskarżenia od orzeczeń wydanych przed 1 lipca 2000 r.

stosuje się przepisy dotychczasowe. Oznacza to, że do wniesienia i rozpoznania środków zaskarżenia od orzeczeń wydanych po 1 lipca 2000 r. należy stosować przepisy kodeksu postępowania cywilnego w brzmieniu nadanym wyżej wymienioną ustawą. W niniejszej sprawie orzeczenie wydano 15 listopada 2000 r., a zatem do złożenia i rozpoznania kasacji wniesionej od tego wyroku znajduje zastosowanie m.in. art. 392¹ § 1 k.p.c. Zgodnie z tym przepisem, kasacja nie przysługuje w sprawach o prawa majątkowe, w których wartość przedmiotu zaskarżenia jest niższa niż 10 000 zł, a w sprawach gospodarczych niż 20 000 zł. Zmiana dokonana w tym zakresie jest ewidentna. Według art. 393 pkt 1 k.p.c. przed nowelizacją, kasacja nie przysługiwała w sprawach o świadczenia, w których wartość przedmiotu zaskarżenia nie przekraczała kwoty 5000 zł, a w sprawach gospodarczych kwoty 10 000 zł. Pojęcie „sprawa o świadczenie” zastąpiono określeniem „sprawy o prawo majątkowe”. Ta zmiana rodzi konsekwencje m.in. w zakresie dopuszczalności kasacji w sprawach o ustalenie, skoro można żądać zarówno ustalenia w sprawach majątkowych, jak i niemajątkowych. Przytoczone w zażaleniu orzeczenia Sądu Najwyższego muszą być zatem zweryfikowane w świetle treści art. 392¹ § 1 k.p.c. w aktualnym brzmieniu. W niniejszej sprawie przedmiotem żądania było ustalenie rozwiązania umowy spółki cywilnej z określoną datą, a zatem nie ma wątpliwości, że chodzi o ustalenie w sprawie majątkowej. Jeśli tak, to dopuszczalność kasacji w tych sprawach zależy od wartości przedmiotu zaskarżenia.

Z tych względów odrzucenie kasacji było trafne, co skutkuje oddaleniem zażalenia (art. 393¹⁹ w związku z art. 397 § 2 i art. 385 k.p.c.).